

Rein Turk voelt zich tijdens de soos als vrijwilliger tussen de oudere bezoekers als een vis in het water.--FOTOBRON-- foto Gerard Burgers

'Vrolijke gezichten geven mij voldoening'

STADSGEZICHTEN

Als er geen familieleden van een patiënt in de buurt zijn, reist Rein Turk uit de Arnhemse wijk Malburgen desnoods zelf met de ambulance mee. "Ik laat niemand alleen naar het ziekenhuis gaan. Dan stap ik ook in. En ik blijf net zolang totdat een partner of kind mij aflost."

Volgens de 62-jarige Turk gebeurt dit geregeld. Wijkbewoners weten hem te vinden als ze hulp nodig hebben. Voor velen is Turk een vertrouwenspersoon. "Ze komen bij mij als ze thuis problemen hebben of ze bellen mij als iemand is gevallen of onwel is geworden. Dan fiets ik erheen en als het nodig is, neem ik contact op met een arts of de ambulancedienst."

Turk noemt zichzelf vrijwilliger van beroep. Hij wordt door velen gezien als ambassadeur voor Malburgen. Turk organiseert deels onder de vlag van welzijnsorganisatie Rijnstad en deels uit eigen beweging vakantiekampen voor ouderen en kinderen, busreizen, kaart-en bingomiddagen, een ouderensoos, en een jaarlijks kerstfeest voor ouderen. Maar ook helpt hij de mensen met het invullen van aanvraagformulieren.

Turk doet dat samen met een legertje van achttien vrijwilligers. "Maar het meeste van het werk komt op mij neer", zegt Turk, die is genomineerd voor de Arnhemse Stadsprijs voor Vrijwilligerswerk. Ook was hij genomineerd voor de Ikra-Award, een vrijwilligersprijs van de Arnhemse carnavalsvereniging de On-Ganse. "Het is leuk dat mensen mij hiervoor nomineren, maar voor mij hoeft dat niet, hoor. Daar doe ik het niet voor. Ik wil er gewoon voor die mensen staan. Het geeft mij voldoening als ik de vrolijke hoofdjes van kinderen en de blije gezichten van ouderen zie als ze terugkomen van een vakantie week."

Maar dat is niet de enige reden dat Turk 40 tot 45 uur per week als vrijwilliger in touw is. "Ik krijg een uitkering. Langs deze weg wil ik iets terugdoen voor de maatschappij."

Hij is al tientallen jaren als vrijwilliger actief. "Het is mij ingegoten met de paplepel. Mijn moeder zette vroeger 's nachts de voor- en achterdeur open voor vrouwen die bang waren voor hun dronken echtgenoot. Ze gingen een paar uur later weer naar huis als hun partner in slaap was gevallen en de kust veilig was. Mijn moeder hielp de vrouwen en voorkwam zo veel ellende. Ik ben in haar voetsporen getreden."

